

6. Efter Ansøgning fra Fondet havde D.K. tilsluttet sig som Medunderskriver paa Opraabet til Offentligheden efter at en Forespørgsel om Tilladelse hertil havde cirkuleret til Fællesstyrelsesmedlemmerne. Disse havde alle været for Tilslutning med Undtagelse af Esther Carstensen og Marie Ingerslev, der mente, at Sagen laa udenfor D.K.'s Rammer.

Endvidere havde man paa Opfordring af Fru Signe Tørsleff og Joh. Schmidt, Haderslev, opfordret Komiteen til at tilføje H.P. Hansens Hustrus Navn, men uden Resultat.

7 a. Landsformanden omtalte Sagen hvori en Dame, Fru Ella
a) Ellen Krantz, havde lagt Sag mod
Krantz Sagen Østjyske Bryggerier A/S af flg. Grund:

Sagsøgerinden, Fru Ella Margr. Krantz, f. Rasmussen, i Aarhus, blev ansat hos Ø.B. A/S den 1. April 1924 og opnaaede Anciennitet i Pensionskassen for samme Dato, saaledes at hun efter 10 Aars Forløb kunde blive pensionsberettiget. -

I September Maaned 1935 henvendte Sagsøgerinden sig til Aktieselskabets Bestyrelse og meddelte, at hun indgik Ægteskab. -

Hun fik til Svar, at der forelaa en Bestyrelsesvedtagelse, hvorefter kvindelige Funktionærer, der giftede sig, skulde afskediges, men at Spørgsmaalet paany vilde blive gjort til Genstand for Drøftelse i Bestyrelsen. Denne fastholdt imidlertid sit een Gang tagen Standpunkt, hvilket meddeltes Sagsøgerinden, som ikke desto mindre den 15. September 1935 indgik Ægteskab, hvorefter hun blev afskediget med 3 Maaneders Varsel til Udgangen af December Maaned. -

Hun rettede derefter Krav overfor de Sagsøgte, Pensionsfondet for Funktionærer ved Østjyske Bryggerier A/S, Aarhus, om Pension i Overensstemmelse med Vedtægterne, men paa et den 25. November 1935 afholdt Bestyrelsesmøde blev det bestemt at udbetale Sagsøgerinden de af hende til Pensionsfondet indbetalte Indskud med Tillæg af Renter, men iøvrigt at nægte hende Pension.

Derefter forlangte E.K. de Sagsøgte dømt til at anerkende hende som pensionsberettiget.

De Sagsøgte paastod Sagen afvist med den Begrundelse, at det var deres Bestyrelse, der i Henhold til Bestemmelserne i Pensions- Vedtægterne traf Afgørelse i dette Spørgsmaal og at Bestyrelsens Afgørelse er endelig og ikke kan indbringes for Domstolene.

Det viste sig imidlertid, at de i Vedtægterne nævnte Afgørelser ikke var udelukket fra at kunne behandles ved Domstolene, hvorefter Sagen blev henvist til Underretten til Fortsættelse af Forberedelsen til Domstolforhandling i Realiteten.

Man ventede netop i disse Dage Dommen og man havde fra D.K. hørt forskellige interesserede overvære Sagens Forløb i Retten. Landsformanden havde ligeledes talt med Fru Krantz' Sagfører, der havde meddelt, at han var sikker paa at vinde Sagen, men at han ogsaa var sikker paa, at Ø.B. i saa Fald vilde appellere Sagen til Højesteret. Fru Krantz havde ikke Penge til at bære Udgifterne. Han forespurgte derfor, om det kunde tankes, at Kvindeforeningerne specielt D.K. vilde støtte hende. Man mente, at man var nødt dertil, hvis de to andre Foreninger vilde gaa med, da Sagen jo havde stor Betydning.